

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด
เปิดเผย ณ วันที่ 9 พฤษภาคม 2565

ส่วนที่ 1 การรับรองความถูกต้องของข้อมูลเปิดเผย

บริษัทได้สอบทานข้อมูลเปิดเผย ด้วยความระมัดระวัง และบริษัทขอรับรองว่า ข้อมูลดังกล่าวถูกต้อง ครบถ้วน ไม่เป็นเท็จ ไม่ทำให้ผู้อื่นสำคัญผิด หรือไม่ขาดข้อมูลที่ควรต้องแจ้งในสาระสำคัญ และขอรับรอง ความถูกต้องของข้อมูลที่ได้เปิดเผยทุกรายการของบริษัท

ลงนาม
ชื่อ (นายอานนท์ วัชรสุ)
ตำแหน่ง กรรมการ

ลงนาม
ชื่อ (นายมนัส เกษมกล)
ตำแหน่ง กรรมการ

วันที่ 9 พฤษภาคม 2565

ข้อมูลประจำปี 2564

ส่วนที่ 2 รายละเอียดการเปิดเผยข้อมูล

1. ประวัติของบริษัท นโยบาย วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการประกอบธุรกิจตามที่กำหนดไว้ รวมถึงแสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจ รายละเอียดลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการที่สำคัญ ช่องทางการติดต่อกับบริษัท วิธีการและระยะเวลาที่ใช้ในการเรียกร้อง พิจารณา และชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย

1.1 ประวัติบริษัท

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 โดยกฎหมายฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนี้ได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 114 ตอนที่ 72ก. วันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540 เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับความสะดวกในการใช้สิทธิขอรับค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากในบางพื้นที่ไม่มีสาขาของบริษัทประกันภัย

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท เมื่อวันอังคาร ที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 มีทุนจดทะเบียน 100 ล้านบาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวน 10 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 10 บาท ผู้ถือหุ้นประกอบด้วยบริษัทประกันวินาศภัยที่รับประกันภัยรถในขณะนั้น รวมทั้งสิ้น 71 บริษัท ในปัจจุบันบางบริษัทประกันวินาศภัยได้มีการควบรวมกัน หรือหยุดการดำเนินธุรกิจ จึงคงเหลือผู้ถือหุ้นจำนวน 56 บริษัท

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย คือ

1. ให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการตามที่บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจะได้อบรมหมาย
2. ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี
3. ดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิ

มาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดภารกิจแรกให้บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด คือ “ให้บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จัดให้มีสถานที่ดำเนินการเพื่อให้บริการครบทุกจังหวัดรวมทั้งกรุงเทพมหานครให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ส่วนการจัดให้มีสถานที่ดำเนินการเพิ่มเติมต่อไปให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของการให้บริการแก่ผู้ประสบภัยจากรถ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมการประกันภัยกำหนดโดยคำแนะนำของกรรมการ” ด้วยตระหนักดีถึงภารกิจดังกล่าว คณะผู้บริหารและพนักงานชุดแรกได้ใช้ห้องประชุมของสมาคมประกันวินาศภัย และห้องประชุมของบริษัท ไทยอินซัวเรอส์ ดาต้าเนท จำกัด (TID) เป็นที่ทำการชั่วคราวในการกำหนดแผนงานและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้รับมอบหมาย และในวันที่ 12 มิถุนายน 2541 จึงได้ทำพิธีเปิดสำนักงานใหญ่อย่างเป็นทางการ ณ สำนักงานเลขที่ 65/42A ชั้น 3

อาคารพาณิชย์เพื่อชาติบิสเนสเซ็นเตอร์ ถนนพระราม 9 แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นได้ทยอยเปิดสาขาเพิ่มขึ้นตามแผนงานทุกเดือนจนในที่สุดเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2541 บริษัทสามารถเปิดสาขาให้บริการแก่ผู้ประสบภัยได้ครบ 76 จังหวัดทั่วประเทศไทยได้สำเร็จตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2550 บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ได้ย้ายที่ทำการสำนักงานใหญ่ ณ สำนักงานเลขที่ 44/1 อาคารรุ่งโรจน์ธนกุล ชั้น 11 ถนนรัชดาภิเษก แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร และเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562 บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ได้ย้ายที่ทำการสำนักงานใหญ่ไปยังสถานที่แห่งใหม่ ณ ที่ทำการเลขที่ 26 ซอยสุขุมวิท 64/2 ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนงใต้ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เริ่มให้บริการรับคำร้องขอและจ่ายค่าสินไหมทดแทน ในวันที่ 12 มิถุนายน 2541 ต่อมาปรากฏว่าบริษัทประกันภัยต่างประสบภาวะขาดทุนจากการรับประกันภัยรถจักรยานยนต์ ทำให้มีบริษัทประกันภัยจำนวนหนึ่งไม่พร้อมที่จะรับประกันความเสี่ยงภัยรถประเภทนี้ ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2542 ให้บริษัทกลางฯ ดำเนินการรับประกันภัยเฉพาะรถจักรยานยนต์ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกของประชาชนในการจัดทำประกันภัยประเภทนี้ และนับได้ว่าเป็นภารกิจเพิ่มเติมจากที่ดำเนินการเฉพาะการรับคำร้องขอและจ่ายค่าสินไหมทดแทน โดยบริษัทได้เร่งดำเนินการให้ทุกสาขาสสามารถเปิดรับประกันภัยรถจักรยานยนต์พร้อมกันทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ 16 เมษายน 2542 เป็นต้นมา

1.2 นโยบาย วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ

นโยบาย

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องในการเพิ่มศักยภาพทั้งบุคลากร ระบบงาน รวมถึงการปรับปรุงพัฒนากระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุด พนักงานทุกคน ร่วมปฏิบัติงานในหน้าที่ อย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายเดียวกัน เพื่อแสดงถึงเจตนาความมุ่งมั่นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจึงกำหนดนโยบายให้ผู้บริหารและพนักงานยึดถือเป็นแนวปฏิบัติดังนี้

นโยบายคุณภาพของบริษัท

มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพสู่ความเป็นเลิศ

ในบริการด้านการจัดการสินไหมทดแทนและด้านการรับประกันภัยอย่างต่อเนื่อง

เพื่อความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้ใช้บริการ

ด้วยความสะอาด รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นกลางและเป็นธรรม

นโยบายการบริหารและการจัดการ

บริหารจัดการด้วยความโปร่งใส Transparency

บริหารจัดการแบบตรวจสอบได้ Accountability

บริหารจัดการด้วยความรับผิดชอบ Responsibility

บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ Efficiency

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของบริษัท ตามหนังสือบริคณห์สนธิ มีดังต่อไปนี้

1. ให้บริการในการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยตามที่บริษัทประกันภัยหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยมอบหมาย
2. ให้บริการรับคำร้องขอรับค่าสินไหมทดแทน ทำการสำรวจ ตรวจสอบอุบัติเหตุ จ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อกิจการของบริษัทและหรือตามที่บริษัทประกันวินาศภัย บริษัทประกันชีวิตมอบหมาย
3. รับประกันภัยรถตามกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามประเภทของรถที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ
4. ลงทุนประกอบธุรกิจอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยกำหนดให้กระทำได้ รวมทั้งการรับจ้างด้วย
5. ซื้อ จัดหา รับ เช่า เช่าซื้อ ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครอง ปรับปรุง ใช้ และจัดการโดยประการอื่น ซึ่งทรัพย์สินใดๆ ตลอดจนดอกผลของทรัพย์สินนั้น
6. ขาย โอน จ้างโอน จ้างนำ แลกเปลี่ยนและจำหน่ายทรัพย์สินโดยประการอื่น
7. กู้ยืมเงิน เบิกเงินเกินบัญชีธนาคาร นิติบุคคลหรือสถาบันการเงินอื่น โดยจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งการรับ ออก โอน และสลักหลังตั๋วเงินหรือตราสารที่เปลี่ยนมือได้อย่างอื่น เว้นแต่ในธุรกิจธนาคาร ธุรกิจเงินทุนและเครดิตฟองซิเอร์
8. ทำการจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทน ทั้งภายในและนอกประเทศ
9. ดำเนินการบริหารจัดการสำนักงานประกันภัยรถผ่านแดนแห่งชาติ (National Bureau of Insurance) ตามข้อกำหนดในพิธีสารฉบับที่ 5 ว่าด้วยแผนการประกันภัยรถภาคบังคับอาเซียน (Protocol 5 ASEAN Scheme of Compulsory Vehicle Insurance) ภายใต้กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน (ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit) และดำเนินการแทนบริษัทประกันภัยตามที่ได้รับมอบหมาย

กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรเสริมสร้างความปลอดภัยทางถนน ด้วยระบบการประกันภัยรถ เพื่อสังคม มั่นคง ยั่งยืน

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบการบริการสินไหม
2. ขยายหลักประกันสู่ประชาชน
3. มุ่งมั่นธรรมาภิบาล
4. ภาครัฐมีใจคู่หลักธรรมาภิบาล

1.3 ลักษณะการประกอบธุรกิจ

1. บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยนับแต่ได้จดทะเบียน
2. บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ได้รับเงินสมทบจากทุกบริษัทประกันวินาศภัย ที่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทเป็นไปตามสัดส่วนของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับจากการรับประกันภัยตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 10 ทวิ)
3. บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ให้บริการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้โดยดำเนินการแทนบริษัทประกันภัยหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ตามที่ได้มอบหมาย
4. บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ในการรับประกันภัยเฉพาะรถจักรยานยนต์ ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี
5. ดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัดจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี
6. ทำหน้าที่เป็น สำนักงานประกันภัยรผ่านแดนแห่งชาติ (Thailand National Bureau of Insurance) สมาชิกในกลุ่มประเทศ ASEAN จำนวน 10 ประเทศ ได้ร่วมลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน (The ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit : The AFAFGIT Agreement) เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2541 ที่เมืองฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการสนับสนุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศในกลุ่ม ASEAN และทำให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคนี้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น โดยความตกลง AFAFGIT ประกอบไปด้วยสนธิสัญญารวม 9 ฉบับ โดยสนธิสัญญาฉบับที่ 5 เป็นเรื่องที่ว่าด้วยโครงการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับของอาเซียน (Protocol 5 : ASEAN Scheme of Compulsory Motor Vehicle Insurance) ประเทศไทยโดยภาครัฐได้ดำเนินการตามขั้นตอนการยืนยันสัตยาบันไปยัง ASEAN Secretariat เพื่อแสดงว่าประเทศไทยได้แต่งตั้ง บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น Thailand National Bureau of Insurance อย่างเป็นทางการและเพื่อการดำเนินการตามพิธีสาร 5 ว่าด้วยโครงการประกันภัยรผ่านแดนอาเซียน ในปัจจุบัน มีบริษัทประกันวินาศภัยที่เป็นสมาชิกโครงการจำนวน 24 บริษัท

ต่อมาในการประชุม ASEAN Council of Bureaux (COB) ครั้งที่ 14 (14th ASEAN Council of Bureaux Meeting) ที่ประชุมได้มีมติจัดตั้งคณะทำงาน (COB Working Group) โดยมีสมาชิกจากสำนักงานประกันภัยรผ่านแดนของประเทศสมาชิก และได้มีมติแต่งตั้งบริษัทกลางฯ ในฐานะสภาสำนักงานประกันภัยรผ่านแดนประเทศไทย (Thailand National Bureau of Insurance) เป็นรองประธานสภาสำนักงานประกันภัยรผ่านแดนอาเซียน ซึ่งมีวาระ 3 ปี เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของโครงการประกันภัยรผ่านแดนภาคบังคับอาเซียน

1.4 รายละเอียดลักษณะผลิตภัณฑ์ บริการที่สำคัญของบริษัท และสัดส่วนร้อยละของเบี้ยประกันภัย แยกตามประเภทของการรับประกันภัย

ประจำปี 2564

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	การประกันอัคคีภัย	การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง		การประกันภัยรถยนต์		การประกันภัยเบ็ดเตล็ด						รวม
		ตัวเรือ	สินค้า	ภาคบังคับ	ภาคสมัครใจ	ความเสียหายทรัพย์สิน	ความรับผิดชอบบุคคลภายนอก	วิศวกรรม	อุบัติเหตุส่วนบุคคล	สุขภาพ	อื่นๆ	
จำนวนเบี้ยประกันภัยรับโดยตรง				4,535								4,535
สัดส่วนของเบี้ยประกันภัย (ร้อยละ)				100%								100%

หมายเหตุ : ข้อมูลมาจากรายงานประจำปี

1.5 ช่องทางการติดต่อบริษัท วิธีการและระยะเวลาที่ใช้ในการเรียกร้อง พิจารณา และขอใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย

ช่องทางการติดต่อบริษัท

1. Call Center 1791 ตลอด 24 ชั่วโมง

อุบัติเหตุจากรถติดต่อบริษัทกลางฯ Call Center 1791 ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ให้บริการแก่ผู้ประสบภัยจากรถ ตลอด 24 ชั่วโมง ในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ตาม พ.ร.บ. และร่วมประสานงานกับบริษัทประกันภัย โรงพยาบาล สถานีตำรวจ เพื่อให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับความเหลือและได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เป็นกลางและเป็นธรรม ทั้งนี้ บริษัทได้รับความร่วมมือกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในด้านสถานที่ปฏิบัติงานของ Call Center

2. เว็บไซต์ www.rvp.co.th

3. สาขา บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ทุกจังหวัดทั่วประเทศ

4. สำนักงานใหญ่ บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เลขที่ 26 ซอยสุขุมวิท 64/2 ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนงใต้ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10260 โทรศัพท์ 0 2100 9191 โทรสาร 0 2396 2093-4

วิธีการและระยะเวลาที่ใช้ในการเรียกร้อง พิจารณา และชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย

บริษัทกลางฯ จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและค่าสินไหมทดแทน ภายใน 7 วัน ตามกฎหมาย นับแต่วันที่รับเอกสารครบถ้วน ถูกต้อง ตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมเอกสารตามกฎหมาย

- กรณีบาดเจ็บ : สำเนาบัตรประชาชน และใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาล
- กรณีสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพถาวร : สำเนาบัตรประชาชน ใบรับรองแพทย์ บันทึกประจำวัน
- กรณีเสียชีวิต : สำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านผู้เสียชีวิต ใบมรณบัตร บันทึกประจำวันและสำเนาบัตรประชาชนทายาท
- กรณีเบิกค่าชดเชยรายวัน (ยกเว้นผู้ขับขี่ฝ่ายประมาท) : สำเนาบัตรประชาชน ใบรับรองผู้ป่วยใน
- กรณีมอบอำนาจ : หนังสือมอบอำนาจ สำเนาบัตรประชาชนผู้มอบและผู้รับมอบ

2. การยื่นคำร้องขอ

- กรอกแบบยื่นคำร้องขอ บต.3
- ให้ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุตามข้อเท็จจริง
- ยื่นเอกสารประกอบให้ครบถ้วนถูกต้อง
- ได้รับใบนัดรับเงินจากเจ้าหน้าที่

3. การรับเงิน / เช็ก

- ยื่นใบนัดรับเงิน พร้อมแสดงบัตรประชาชน
- ลงชื่อผู้รับเงินในเอกสารการรับเงิน

ปรับเปลี่ยนความคุ้มครองประกันภัย พ.ร.บ. เกิดอุบัติเหตุจากรถ ตั้งแต่ 1 เมษายน 2563

อุบัติเหตุจากรถ หมดกังวล พ.ร.บ. จ่าย

ประกันภัย พ.ร.บ. คุ้มครอง

การประกันภัย พ.ร.บ. เป็นการประกันภัยตามกฎหมาย เพื่อความรับผิดชอบของเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่รถคันที่เอาประกันภัย โดยจะคุ้มครองเฉพาะค่าเสียหายต่อชีวิต - ร่างกาย หรืออนามัย และเงินชดเชยรายวัน ให้กับผู้ประสบภัยจากรถ ครอบคลุมค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน ดังนี้

ค่าเสียหายเบื้องต้น (ยังไม่พิสูจน์ความรับผิดชอบ)

กรณีที่ยังไม่ทราบว่ามีฝ่ายใดเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้กับผู้ประสบภัย ตามความเสียหายที่ได้รับดังนี้

กรณีบาดเจ็บ สำหรับภาพพยาน ตามความเสียหายที่แท้จริง ไม่เกิน 30,000 บาทต่อหนึ่งคน	กรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ 35,000 บาทต่อหนึ่งคน
--	--

2 กรณีรวมกัน ไม่เกิน 65,000 บาทต่อหนึ่งคน (ค่าเสียหายเบื้องต้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทน)

ค่าสินไหมทดแทน (พิสูจน์ความรับผิดชอบแล้ว)

กรณีที่ยังไม่ทราบว่ามีฝ่ายใดเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ประสบภัยที่ถูกกระทำได้รับความเสียหายต่อชีวิต-ร่างกายหรืออนามัย และเงินชดเชยรายวัน (รวมค่าเสียหายเบื้องต้น)

กรณีได้รับบาดเจ็บ ไม่ถึงขนาดสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพ เสียชีวิต บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าเสียหายอย่างอื่น ที่ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้ตามมูลละเมิด ตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกิน 80,000 บาทต่อหนึ่งคน

กรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง เสียชีวิต 200,000 - 500,000 บาทต่อหนึ่งคน (ตามความเสียหายที่ผู้ประสบภัยได้รับ)
--

จ่ายค่าชดเชยรายวัน วันละ 200 บาท (จำนวนวันที่นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล ไม่เกิน 20 วัน)

หมายเหตุ : ผู้ขับขี่รถที่เอาประกันภัยจะได้รับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทที่รับประกันภัยรถของตนเองเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายถูก มีสิทธิไปเรียกร้องจากฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ

ค่าเตือน : ผู้ใดยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายโดยทุจริต หรือ แสดงหลักฐานเป็นเท็จ มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

เกิดอุบัติเหตุจากรถ ผู้ประสบภัยต้องแจ้งเหตุทันที
ที่ **บริษัทกลางฯ** โทร 1791 ตลอด 24 ชั่วโมง

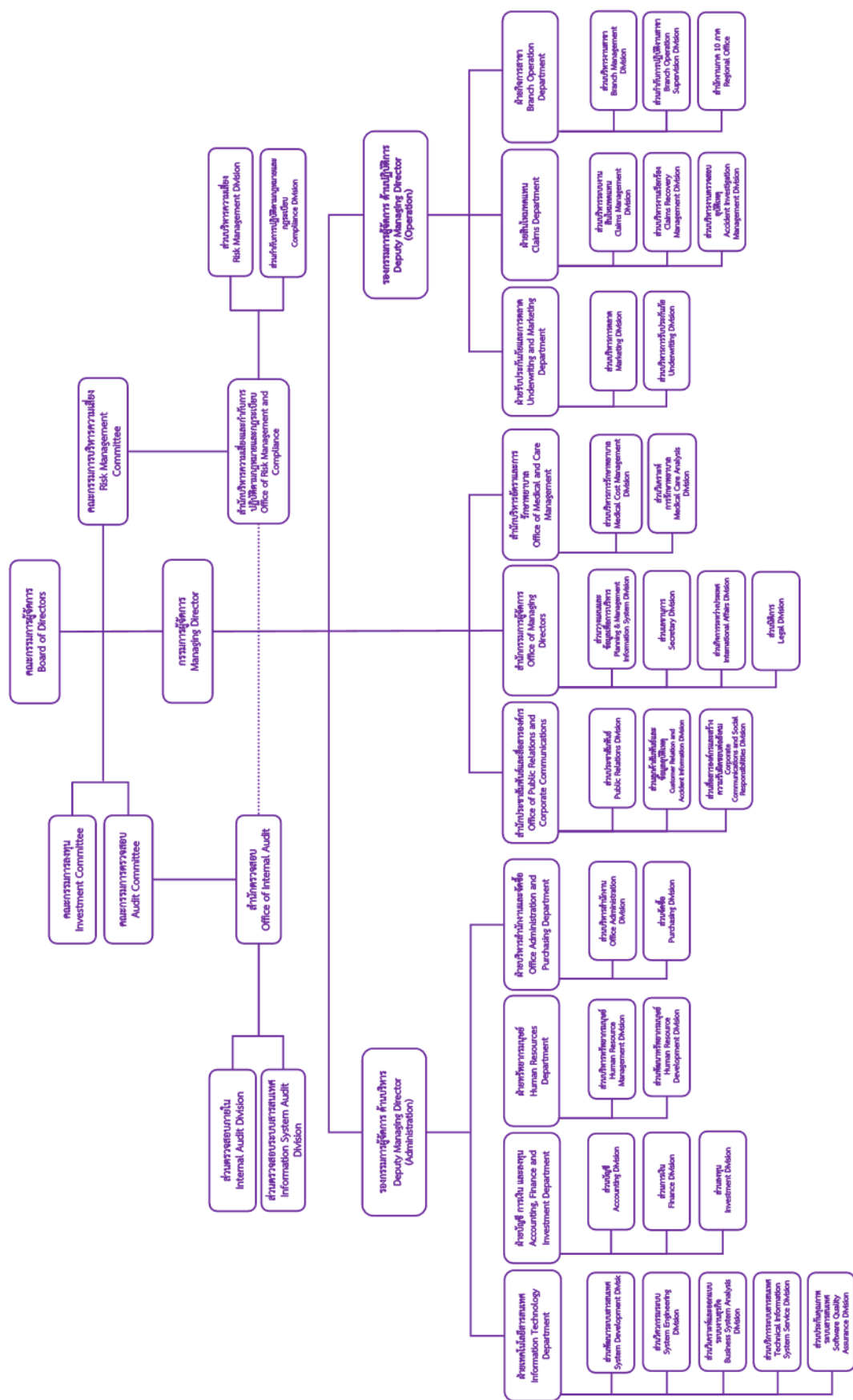
พ.ร.บ. 2560-2021

2. กรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดี และกระบวนการควบคุมภายในของบริษัท รวมถึงรายละเอียดในการดำเนินการตามกรอบและกระบวนการดังกล่าว

2.1 กรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดี และกระบวนการควบคุมภายในของบริษัท

https://www.rvp.co.th/document/RVP_CorporateGovernance.pdf

2.2 โครงสร้างองค์กรของบริษัท

2.3 โครงสร้างการจัดการของบริษัท

คณะกรรมการบริษัท

นายอานนท์	วังสุ	ประธานกรรมการ
นายจิรพันธ์	อัศวะธนกุล	รองประธานกรรมการ
นายดลเดช	สัจจวีระกุล	รองประธานกรรมการ
นายมนัส	เกษมกล	กรรมการ
นายรังสรรค์	จุ่งวัฒนา	กรรมการ
นายประหยัด	ฐิตะธรรมกุล	กรรมการ
นายวาสิต	ล้ำชา	กรรมการ (มกราคม - เมษายน 2564)
นายมนตรี	วงศ์ท่าเรือ	กรรมการ (พฤษภาคม - สิงหาคม 2564)
นายชาติชาย	พานิชชีวะ	กรรมการ
นายประสิทธิ์ชัย	สุนทราภิรมย์	กรรมการ
นายอรัญ	ศรีว่องไทย	กรรมการ
นายวิชัย	สันติมหกุลเลิศ	กรรมการ
นายชาติชาย	ชินเวชกิจวานิชย์	กรรมการ
นายวัลลภ	จิตต์สนอง	กรรมการ
นายพนดล	สันติภากรณ์	กรรมการผู้จัดการ

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัท

1. กำหนดทิศทาง นโยบาย และกลยุทธ์ของบริษัท

- 1.1 ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบของคณะกรรมการในฐานะผู้นำที่สร้างคุณค่าให้แก่กิจการโดย กำหนดทิศทางนโยบายและกลยุทธ์ของบริษัท กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การดำเนินงาน การติดตาม ประเมินผล และดูแลการรายงานผลการดำเนินงาน และหลีกเลี่ยงการรับความเสี่ยงที่เกินกว่าระดับที่ยอมรับได้
- 1.2 มีหน้าที่ดูแลให้คณะกรรมการและผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ระมัดระวัง และซื่อสัตย์สุจริตต่อองค์กร และดูแลให้การดำเนินงานเป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ และมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น
- 1.3 จัดให้บริษัทมีนโยบายการดูแลความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เพื่อป้องกันการทำเพื่อประโยชน์ส่วนตน โดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงที่สำคัญของบริษัท
- 1.4 จัดให้มีนโยบายกระบวนการแจ้งเบาะแสในองค์กร เพื่อสอดส่องดูแล รวมทั้งการรายงานสิ่งที่อาจกระทำผิดกฎหมาย ขัดต่อนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ รวมถึงจรรยาบรรณทางธุรกิจ
- 1.5 จัดให้มีการกำหนดนโยบายการจ่ายค่าตอบแทนเป็นลายลักษณ์อักษรครอบคลุมถึงกรรมการ ผู้บริหารบุคลากรหลักในหน่วยงานควบคุม และหน่วยงานที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงสำคัญ โดยคำนึงถึงความมั่นคงระยะยาวของบริษัท

- 1.6 จัดให้มีบทบัญญัติด้านจรรยาบรรณและจริยธรรมทางธุรกิจ จริยธรรมของกรรมการ ผู้บริหาร พนักงาน ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติสืบไป โดยบริษัทกลางฯ จัดทำเป็นคู่มือปฏิบัติงานเรื่อง จรรยาบรรณขององค์กร ปี 2558
- 1.7 คณะกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ และข้อบังคับของบริษัท ตลอดจนมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น
- 1.8 ภายใต้บังคับมาตรา 10 ทวิ แห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ การแต่งตั้ง และถอดถอนกรรมการผู้จัดการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ
2. กำกับดูแลให้บริษัทมีกระบวนการ และกลไกในการควบคุมติดตามตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ
 - 2.1 คณะกรรมการจัดให้มีการควบคุมติดตามตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดโครงสร้าง บริษัทแบ่งแยกหน้าที่การกำกับและการบริหารจัดการ หน้าที่ความรับผิดชอบ คณะกรรมการ ผู้บริหาร พนักงานไว้อย่างชัดเจน
 - 2.2 คณะกรรมการจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงการควบคุมภายในตามกฎหมายกำหนด รองรับความเสี่ยงที่สำคัญและควบคุมความเสี่ยงในระดับที่ยอมรับได้ รวมถึงจัดให้มีระบบการ ตรวจสอบภายในและภายนอก อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง
 - 2.3 คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการชุดย่อยเหมาะสมตามลักษณะของธุรกิจ สนับสนุน การทำหน้าที่ของคณะกรรมการและการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญต่อการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการชุดย่อย อาทิ คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง คณะกรรมการลงทุน เป็นอย่างน้อย
 - 2.4 คณะกรรมการจัดให้มีการกำกับดูแลการสอบบัญชีของบริษัท โดยคัดเลือก แต่งตั้ง และถอดถอน เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้สอบบัญชีที่มีความรู้ความเข้าใจธุรกิจประจักษ์ การประเมินมูลค่าสำรอง ประจักษ์ รวมถึงการจัดทำรายงานที่มีข้อคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเสนอต่อคณะกรรมการ บริษัท
 - 2.5 จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการตรวจสอบและผู้สอบบัญชี ปีละครั้งและการคัดเลือก ผู้สอบบัญชีให้พิจารณาตามรายชื่อที่ได้รับความเห็นชอบจาก สำนักงานคณะกรรมการกำกับและประกอบธุรกิจประจักษ์
 - 2.6 จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริษัทเป็นประจำทุกปี แบบองค์รวมทั้ง คณะหรือรายบุคคล
 - 2.7 จัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อสาธารณะ
 - 2.8 จัดให้มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ เปิดเผยข้อมูลสำคัญ เพียงพอทันเวลา ต่อสาธารณะ ต่อหน่วยงานกำกับ ตามกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
 - 2.9 คณะกรรมการต้องแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้าหากมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับบริษัทหรือ ผู้ถือหุ้น

3. ติดตามกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทอย่างต่อเนื่อง
 - 3.1 การกำกับให้บริษัทปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท
 - 3.2 การกำกับติดตามการดำเนินงานของผู้บริหารเป็นไปตามกลยุทธ์ นโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 3.3 กำกับให้มีเงินกองทุนที่มั่นคงเพียงพอ รองรับการค้าเงินธุรกิจทั้งปัจจุบันและอนาคต ติดตามดูแล กำกับ เงินกองทุนให้อยู่ในระดับที่มั่นคง
 - 3.4 ให้ผู้บริหารรายงานเรื่องสำคัญของบริษัท กระบวนการรายงานข้อมูล เพื่อให้คณะกรรมการได้รับข้อมูลที่เพียงพอ ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามอำนาจและความรับผิดชอบ อย่างสมบูรณ์
 - 3.5 ให้บริษัทมีการดูแลปฏิบัติต่อลูกค้าด้วยความเป็นธรรม โดยมีกระบวนการเสนอขาย และ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาอย่างชัดเจนไม่เกิดความเข้าใจผิดใดๆ

คณะผู้บริหาร

นายพนพล	สันติภากรณ์	กรรมการผู้จัดการ
นายประสิทธิ์	คำเกิด	รองกรรมการผู้จัดการ
นายกรวิชัย	สกุลตั้ง	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ
นายประยูร	ภูแส	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ
นายกิตติ	จาระวรรโณ	ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบ
นางสาวดวงพร	ศรีว่องไทย	ผู้อำนวยการสำนักบริหารอัตราและการรักษาพยาบาล
นางสาวธารินี	ปานเขียว	ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร
นางสาวเพ็ญสุดา	อุสาหพานิช	ผู้อำนวยการสำนักบริหารความเสี่ยงและกำกับปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ
นางสาวสายจิตร์	สินปรุ	ผู้อำนวยการสำนักกรรมการผู้จัดการ
นางสาวนิตา	เชียรเตชากุล	ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี การเงินและลงทุน
นายชนัน	นิธิธรรมวัตร	ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์
นายณัฐพลศิลป์	สลบแสง	ผู้อำนวยการฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ
นายเกษม	สังข์ภิรมย์	ผู้อำนวยการฝ่ายรับประกันภัยและการตลาด
นายสมชาย	สุดเสนาะ	ผู้อำนวยการฝ่ายสินไหมทดแทน
นางสาวสุรัตน์	รุ่งอารี	ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการสาขา
นางสุนันทา	เอียดเจริญ	ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารสำนักงานและจัดซื้อ

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารบริษัท

1. กำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย กลยุทธ์และเป้าหมายองค์กร ตลอดจนการจัดทำแผนงานและงบประมาณประจำปีเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท
2. วางโครงสร้างและขั้นตอนเพื่อให้การดำเนินการที่เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ มติที่ประชุมผู้ถือหุ้น และมาตรฐานแห่งจริยธรรมด้วยความสุจริตและด้วยความระมัดระวัง

3. วางโครงสร้างและกำหนดขั้นตอนเพื่อให้มีระบบการบริหารความเสี่ยง มีการกำกับ ตรวจสอบตามระบบควบคุมภายในอย่างเหมาะสมและเพียงพอ
4. ติดตามและประเมินผลการทำหน้าที่บริหารจัดการในแต่ละหน่วยงานเพื่อให้บรรลุตามกลยุทธ์ภายใต้งบประมาณที่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท
5. กำหนดนโยบายและมาตรการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานของพนักงานและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาองค์กร ระบบงาน การบริหารและการฝึกอบรมบุคลากรในทุกระดับ
6. อำนวยความสะดวกและเป็นธรรมให้กับผู้ได้บังคับบัญชาอย่างถ้วนทั่วตลอดจนการพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ได้บังคับบัญชา เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. พิจารณากลับกรองการดำเนินงานทางธุรกิจ รวมทั้งมีอำนาจอนุมัติตามระเบียบที่กำหนดไว้
8. รายงานผลการดำเนินงานในภาพรวมขององค์กรต่อคณะกรรมการบริษัทและในที่ประชุมผู้ถือหุ้น
9. ประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น บริษัทประกันภัย สมาคมประกันวินาศภัย และสำนักงานกำกับและส่งเสริมธุรกิจประกันภัย เพื่อให้มีการประสานงานระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ
10. สื่อสารนโยบายและการดำเนินงานต่างๆของบริษัท ให้พนักงานทุกระดับได้รับทราบและถือปฏิบัติอย่างทั่วถึง
11. ศึกษาช่องทางและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการขยายธุรกิจของบริษัทให้กว้างขวางมากขึ้น
12. พัฒนาเทคโนโลยีและระบบการบริหารใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงการดำเนินงานและประสิทธิภาพในการให้บริการของบริษัท
13. ออกพบปะเยี่ยมเยียนพนักงาน เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน
14. ปฏิบัติงานตามระเบียบ คำสั่งและขั้นตอนการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบและงานอื่นๆ ที่คณะกรรมการบริษัทมอบหมาย

2.4 คณะกรรมการชุดย่อย

คณะกรรมการตรวจสอบ

นายอานนท์	วังวสุ	ประธานกรรมการ
นายประหยัด	ฐิตะธรรมกุล	กรรมการ
นายอรัญ	ศรีว่องไทย	กรรมการ

บทบาทหน้าที่คณะกรรมการตรวจสอบ

1. กำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบของสำนักตรวจสอบ
2. สอบทานและประเมินผลให้บริษัทมีระบบการควบคุมภายใน ระบบการตรวจสอบภายใน และระบบการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม มีประสิทธิผล และ รัดกุม ตามกรอบที่ได้รับการยอมรับเป็นมาตรฐานสากล

3. สอบทานให้บริษัทมีการรายงานทางการเงินที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง เชื่อถือได้ มีการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญโดยครบถ้วนและเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปโดยประสานงานกับผู้สอบบัญชีและผู้บริหารที่รับผิดชอบ เพื่อให้ได้รายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือ
4. สอบทานให้บริษัทปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริษัท
5. พิจารณาคัดเลือก เสนอแต่งตั้งบุคคลและเลิกจ้างผู้สอบบัญชีของบริษัท รวมถึงพิจารณากำหนดค่าตอบแทนของผู้สอบบัญชี เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริษัท ให้ความเห็นชอบในการนำเสนอเพื่อขออนุมัติในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึง เข้าร่วมประชุมร่วมกับผู้สอบบัญชีโดยไม่มีผู้บริหารเข้าร่วมด้วย อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
6. พิจารณาการเปิดเผยข้อมูลของรายการที่เกี่ยวข้องกันหรือรายการที่อาจมีความขัดแย้งกันทางผลประโยชน์ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง
7. ให้ข้อเสนอแนะแก่ฝ่ายบริหารเพื่อการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และรายงานต่อคณะกรรมการบริษัท เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการตรวจสอบเห็นสมควรในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบพบ หรือ มีข้อสงสัยว่ามีรายการ หรือ มีการกระทำใดดังต่อไปนี้ :
 - (ก) รายการที่เกิดการขัดแย้งทางผลประโยชน์
 - (ข) การทุจริต มีสิ่งผิดปกติ หรือ มีความบกพร่องที่สำคัญในระบบการควบคุมภายใน
 - (ค) การฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของบริษัท

หากคณะกรรมการบริษัทหรือผู้บริหารไม่ดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไขภายในเวลาตามที่คณะกรรมการตรวจสอบกำหนด คณะกรรมการตรวจสอบมีหน้าที่ ที่จะต้องรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) โดยเร็ว
8. แสดงความเห็นประกอบรายงานผลการประเมินการควบคุมภายใน ความครบถ้วนเพียงพอของนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการควบคุมภายใน ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ในการควบคุมภายใน มาตรการในการป้องกันการให้สินบนและสนับสนุนการต่อต้านการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐของบริษัท เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศและเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศโดยรวมต่อคณะกรรมการบริษัท
9. สอบทานและให้ความเห็นต่อแผนการตรวจสอบภายใน และ ระบบการตรวจสอบภายในที่เหมาะสมตามวิธีการและมาตรฐานที่ยอมรับโดยทั่วไป
10. พิจารณาความเป็นอิสระของสำนักตรวจสอบ รวมถึงความเพียงพอของงบประมาณและบุคลากรของสำนักตรวจสอบ ตลอดจนให้ความเห็นชอบในการพิจารณาแต่งตั้ง โยกย้าย และ ประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีของผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบ

11. พิจารณาตัดสินใจในกรณีที่ฝ่ายบริหารและผู้สอบบัญชีมีความเห็นไม่ตรงเกี่ยวกับรายงานทางการเงิน
12. จัดหาที่ปรึกษาจากภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพในการให้คำแนะนำ ปรีกษาหรือให้ความเห็นได้ตามที่คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาว่าเหมาะสมและจำเป็นด้วยค่าใช้จ่ายของบริษัท โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริษัท ทั้งนี้การดำเนินการว่าจ้างให้เป็นไปตามระเบียบข้อกำหนดของบริษัท
13. พิจารณาให้ความเห็นชอบกฎบัตรคณะกรรมการตรวจสอบ กฎบัตรสำนักตรวจสอบ ก่อนนำเสนอขออนุมัติต่อคณะกรรมการบริษัท และจัดให้มีการทบทวนและแก้ไขกฎบัตรคณะกรรมการตรวจสอบ กฎบัตรสำนักตรวจสอบ อย่างน้อยปีละครั้งหรือตามความจำเป็นเพื่อให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมขององค์กรและนำเสนอคณะกรรมการบริษัทพิจารณาอนุมัติ
14. จัดทำรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลและความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบในด้านต่างๆ โดยเปิดเผยไว้ในรายงานประจำปีของบริษัทซึ่งรายงานดังกล่าวต้องลงนามโดยประธานคณะกรรมการตรวจสอบ
15. คณะกรรมการตรวจสอบสามารถเชิญผู้บริหารหรือพนักงานของบริษัทที่เกี่ยวข้องมารายงานหรือนำเสนอข้อมูล ร่วมประชุมหรือจัดส่งเอกสารตามที่เห็นว่าเกี่ยวข้องและจำเป็น
16. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการบริษัทมอบหมายด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจสอบ

ทั้งนี้ฝ่ายบริหารมีหน้าที่ที่จะต้องรายงานหรือนำเสนอข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบให้บรรลุตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริษัท ด้วยความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัทหรือมอบหมายเป็นการเฉพาะ

คณะกรรมการลงทุน

นายจิรพันธ์	อัครธนกุล	ประธานกรรมการลงทุน
นายมนัส	เกษมกล	กรรมการ
นายชาติชาย	ชินเวชกิจวานิชย์	กรรมการ
นายพนพล	สันติภากรณ์	กรรมการ

บทบาทหน้าที่ คณะกรรมการลงทุน

1. พิจารณากำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ ขอบเขตการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภท ให้สอดคล้องและเป็นไปตามกฎระเบียบ หลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ

2. พิจารณาจัดทำแผนการลงทุนประจำปี
3. กำกับดูแลและควบคุมการบริหารการลงทุนให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท
4. พิจารณาคัดเลือกผู้ทำหน้าที่ดูแลและรับฝากทรัพย์สินของบริษัท (Custodian)
5. พิจารณาคัดเลือกผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล และนำเสนอคณะกรรมการบริษัทให้ความเห็นชอบ
6. พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท และนำเสนอคณะกรรมการบริษัทให้ความเห็นชอบ
7. ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการบริษัทมอบหมาย

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

กรรมการผู้จัดการ	ประธานกรรมการ
รองกรรมการผู้จัดการ	กรรมการ
ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการผู้จัดการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารความเสี่ยง	กรรมการและเลขานุการ
และกำกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ	

บทบาทและหน้าที่คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

1. กำหนดนโยบายเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริษัท เพื่อพิจารณาในเรื่องของการบริหารความเสี่ยงโดยรวม ซึ่งต้องครอบคลุมถึงความเสี่ยงประเภทต่างๆ ที่สำคัญ เช่น ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง ความเสี่ยงด้านตลาดและความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ เป็นต้น
2. วางกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารความเสี่ยง โดยสามารถประเมิน ติดตามและดูแลปริมาณความเสี่ยงของบริษัทให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม
3. ทบทวนความเพียงพอของนโยบายและระบบการบริหารความเสี่ยง โดยรวมถึงความมีประสิทธิภาพของระบบและการปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนด โดยคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงจะมีการประชุมอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
4. รายงานต่อคณะกรรมการบริษัทอย่างสม่ำเสมอในสิ่งที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อสอดคล้องกับนโยบายและกลยุทธ์ที่กำหนด

ทั้งนี้สำนักบริหารความเสี่ยงและกำกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ มีหน้าที่จัดทำรายงานสถานะความเสี่ยงและรายงานการปฏิบัติตามมาตรการบริหารความเสี่ยงต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง โดยจัดให้มีการประชุมเป็นประจำอย่างน้อยทุกไตรมาส เพื่อติดตามสถานะความเสี่ยง รวมถึงความคืบหน้าในการบริหารความเสี่ยง เพื่อขอข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงในสิ่งที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบการ

บริหารความเสี่ยง และนโยบายการบริหารความเสี่ยงและกลยุทธ์ที่กำหนดตามความเหมาะสม และรายงานให้คณะกรรมการบริษัททราบอย่างน้อยไตรมาสละหนึ่งครั้ง

2.5 การสรรหาและการแต่งตั้งกรรมการ กรรมการอิสระและผู้บริหาร

ตามข้อบังคับของบริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด หมวดที่ 4 คณะกรรมการ กำหนดดังนี้

1. ภายใต้บังคับมาตรา 10 ทวิ แห่งกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ให้บริษัทมี คณะกรรมการของบริษัทตามจำนวนที่ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าเก้าคนและไม่ เกินสิบหกคน และกรรมการไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ต้องมีถิ่นฐานอยู่ใน ราชอาณาจักร
2. กรรมการไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จะต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย
3. กรรมการของบริษัทต้องไม่เป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา 1154 และมาตรา 1168 แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา 34 แห่งกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และต้องไม่ เคยถูกถอดถอน ตามมาตรา 10 ทวิ แห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
4. ให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นเลือกตั้งคณะกรรมการของบริษัท ประกอบด้วยบุคคลที่มาจากการเสนอชื่อของ กลุ่มผู้ถือหุ้นตาม (1) (2) และ (3) ดังต่อไปนี้
 - (1) จำนวนไม่เกินสี่คน จากการเสนอชื่อของกลุ่มผู้ถือหุ้นที่ผู้ถือหุ้นแต่ละรายถือหุ้นไม่เกินห้าหมื่นหุ้น
 - (2) จำนวนไม่เกินสี่คน จากการเสนอชื่อของกลุ่มผู้ถือหุ้นที่ผู้ถือหุ้นแต่ละรายถือหุ้นเกินกว่าจำนวนสูงสุด ที่กำหนดไว้ใน (1) แต่ไม่เกินห้าแสนหุ้น
 - (3) จำนวนไม่เกินสี่คน จากการเสนอชื่อของกลุ่มผู้ถือหุ้นที่ผู้ถือหุ้นแต่ละรายถือหุ้นเกินกว่าจำนวนสูงสุด ที่กำหนดไว้ใน (2)

ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการของบริษัทที่มาจากการเสนอชื่อโดยกลุ่มผู้ถือหุ้นตาม (1) (2) และ (3) สัดส่วนของกรรมการแต่ละกลุ่มต้องเป็นสัดส่วนที่เท่ากัน

ให้ผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในวรรคแรกได้อีกไม่เกินสี่คน ประกอบด้วย ผู้แทนจากกรรมการประกันภัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านประกันวินาศภัยจำนวนสามคน ทั้งนี้โดยคำแนะนำ ของอธิบดีกรมการประกันภัยและกรรมการผู้จัดการจากการเสนอชื่อของคณะกรรมการของบริษัท

การเสนอชื่อกรรมการผู้จัดการ ตามวรรคสาม คณะกรรมการจะเสนอชื่อบุคคลจาก คณะกรรมการหรือจากบุคคลภายนอกก็ได้

การเลือกตั้งกรรมการของบริษัทตามข้อนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์

5. ให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น เป็นผู้กำหนดอำนาจกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท
6. กรรมการมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากบริษัท ตามที่ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นจะพิจารณาและลงมติ ด้วย คะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่มาประชุม โดยอาจกำหนด ค่าตอบแทนเป็นจำนวนแน่นอนหรือวางเป็นหลักเกณฑ์ และจะกำหนดเป็นคราวๆ หรือให้มีผลตลอดไป จนกว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะมีมติเปลี่ยนแปลงก็ได้

ความในวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของพนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการ ในอันที่จะได้รับค่าตอบแทนและผลประโยชน์ ในฐานะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท

7. ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีทุกครั้ง ให้กรรมการหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการในขณะนั้นพ้นจากตำแหน่ง ถ้าจำนวนกรรมการที่จะพ้นจากตำแหน่งไม่อาจแบ่งออกได้พอดีหนึ่งในสาม ก็ให้ออกโดยใช้จำนวนใกล้เคียงที่สุดกับส่วนหนึ่งในสาม

หลังจากวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ การพ้นจากตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งในปีที่หนึ่งและปีที่สองให้ใช้วิธีจับสลาก ส่วนในปีต่อไป ให้กรรมการซึ่งอยู่ในตำแหน่งนานที่สุดเป็นผู้พ้นจากตำแหน่ง หากในคราวใดมีกรรมการหลายคนอยู่ในตำแหน่งมานานเท่าๆ กันเป็นจำนวนมากกว่าจำนวนกรรมการที่ต้องพ้นจากตำแหน่งในคราวนั้น ให้กรรมการดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งโดยวิธีจับสลาก กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระในข้อนี้ อาจได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นกรรมการใหม่ได้

8. นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการพ้นจากตำแหน่งเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และข้อบังคับของบริษัท

2.6 นโยบายการจ่ายค่าตอบแทน (Remuneration policy)

การกำหนดค่าตอบแทนกรรมการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ส่วนการกำหนดค่าตอบแทนผู้บริหาร มีการดำเนินการที่โปร่งใส ซึ่งอยู่ภายในวงเงินที่คณะกรรมการบริษัทอนุมัติไว้ โดยใช้หลักในการพิจารณาจ่ายค่าตอบแทนผู้บริหารตามหลักการประเมินค่างานอย่างเป็นระบบ โดยพิจารณาร่วมกับปัจจัยอื่น เช่น ดัชนีวัดความสำเร็จขององค์กร การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี เป็นต้น

3. การบริหารความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) และการบริหารสินทรัพย์ และหนี้สิน (Asset Liability Management : ALM)

3.1 การบริหารความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management : ERM)

3.1.1 นโยบายการบริหารความเสี่ยง

3.1.1.1 วัตถุประสงค์และขอบเขตของนโยบาย

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงานของบริษัท เพื่อสนับสนุนให้บริษัทสามารถบรรลุเป้าหมายและพันธกิจของบริษัท บริษัทจึงได้จัดทำนโยบายบริหารความเสี่ยงขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยงของบริษัท โดยครอบคลุมกิจกรรมการดำเนินงานหลักทั้งด้านการรับประกันภัย การจ่ายค่าสินไหมทดแทน และการดำเนินงานสนับสนุนของทุกฝ่ายงาน รวมทั้งครอบคลุมการดำเนินงานในการลงทุนประกอบธุรกิจอื่น และการประเมินมูลค่าทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท โดยผู้บริหารและพนักงานทุกคนจะเป็นเจ้าของความเสี่ยงตามหน้าที่การปฏิบัติงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง เพื่อควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่บริษัทยอมรับได้

3.1.1.2 แนวทางในการบริหารความเสี่ยง

1. การบริหารความเสี่ยงเป็นความรับผิดชอบของผู้บริหารและพนักงานทุกคนในองค์กร

คณะกรรมการบริษัทรับผิดชอบและสนับสนุนให้การบริหารความเสี่ยงขององค์กรเป็นไปตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง โดยกำหนดให้บริษัทมีโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสมและกรอบการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ผู้บริหารระดับสูงและพนักงานทุกคนในองค์กร มีหน้าที่ในการทำความเข้าใจหลักการบริหารความเสี่ยงรวมทั้งรับผิดชอบในการสนับสนุน และนำหลักการบริหารความเสี่ยงไปสู่การปฏิบัติ ภายใต้ขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมาย

2. ประสานการบริหารความเสี่ยงกับการกำหนดกลยุทธ์และแผนการดำเนินงาน

การบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ใช้ความเสี่ยงเป็นพื้นฐานในการกำหนดมาตรการและวิธีปฏิบัติต่างๆ ที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายตามภารกิจ บริษัทจึงกำหนดให้นำผลลัพธ์ที่ได้จากกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ประกอบการกำหนดแนวคิด และแนวทางการปฏิบัติ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของแผนกลยุทธ์ หรือแผนการดำเนินงาน เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเกิดผลในทางปฏิบัติ สอดคล้องกับกลยุทธ์และความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ เพื่อวางเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม

3. บูรณาการกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้เป็นระบบและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

กำหนดให้กระบวนการบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริหารจัดการของทุกหน่วยงานในองค์กร โดยวางระบบให้การบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยง และสอดคล้องกัน รวมทั้งทำความเข้าใจต่อเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับหน่วยงาน ทั้งในส่วนของปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากภายในและภายนอกองค์กร เพื่อพิจารณากำหนดแนวทาง นโยบาย ในการจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นไปในแนวทางแบบเดียวกันและมีจุดหมายร่วมกันในการบริหารความเสี่ยง

4. ประเมินผลการบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

บริษัทกำหนดให้การติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างวินัย ให้มีการดำเนินการเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยการติดตามและประเมินผลให้ทราบผลการดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยง และทบทวนให้การบริหารความเสี่ยงมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานทุกคนรับทราบถึงการเปลี่ยนแปลง และผลที่องค์กรและแต่ละบุคคลจะได้รับจากการเปลี่ยนแปลง

5. สนับสนุนข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารภายในองค์กร

บริษัทมีระบบมาตรฐานด้านความปลอดภัยของข้อมูล ซึ่งเป็นมาตรฐานการจัดการข้อมูลที่มีความสำคัญเพื่อให้ธุรกิจดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ช่วยป้องกันระบบข้อมูลสารสนเทศขององค์กร จากความเสี่ยงต่อภัยคุกคามต่างๆ รวมทั้งยังช่วยป้องกันกระบวนการทางธุรกิจจากความเสี่ยง หากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินที่ไม่คาดคิด ให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลอย่างถูกต้องและทันเวลา นอกจากนี้

บริษัทยังให้ความสำคัญต่อการสื่อสารภายในองค์กร โดยทำให้ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ รับประทานข้อมูลที่สอดคล้องกัน สามารถรับรู้ปัญหาขององค์กรได้ทั้งหมด ช่วยกันปฏิบัติภารกิจของ องค์กรและมีการประสานงานระหว่างกัน

6. ตอบสนองต่อความเสี่ยงด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

บริษัทมีการนำเสนอผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งนำเสนอ แผนการจัดการความเสี่ยงต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง โดยการคัดเลือกแนวทางในการ จัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมที่สุด โดยคำนึงถึงระดับความเสี่ยงที่จะยอมรับได้ (Risk Appetite) รวมทั้งประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม รวมถึงข้อบังคับและ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

7. การฝึกอบรมและกลไกด้านทรัพยากรบุคคล

บริษัทกำหนดให้พนักงานทุกคนในองค์กรต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้เข้าใจกรอบการ บริหารความเสี่ยง และความรับผิดชอบในการจัดการความเสี่ยง โดยคำนึงถึงระดับความ รับผิดชอบและความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยง และพนักงานใหม่ทุกคนได้รับการฝึกอบรมผ่านการ ปฐมนิเทศน์

8. ปลุกฝังให้การบริหารความเสี่ยงเป็นวัฒนธรรมขององค์กรที่นำไปสู่การสร้างสรรค์มูลค่าให้กับ การปฏิบัติงานของบริษัท

กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานตามปกติของทุกหน่วยงาน โดยอาศัยโครงสร้างการจัดองค์กร นโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติงาน ประกอบกับการใช้ระบบ ข้อมูลและการรายงานที่เหมาะสมจนเกิดเป็นวัฒนธรรมขององค์กร

9. การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง

กำหนดให้มีวิธีการที่เหมาะสมในการติดตามการบริหารความเสี่ยง โดยให้มีการรายงานและ การสอบทานตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอภายใต้นโยบายและกรอบการ บริหารความเสี่ยงที่บริษัทกำหนด

3.1.2 กระบวนการในการบริหารความเสี่ยง

1. การระบุความเสี่ยง

การพิจารณาวิเคราะห์หาเหตุการณ์ที่จะทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่ บริษัทกำหนดหรือเหตุการณ์ที่อาจส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อบริษัท โดยการระบุความเสี่ยง จะต้องพิจารณาถึงสาเหตุที่แท้จริง (Root Cause) ของความเสี่ยงนั้น ทั้งจากปัจจัยภายในและ ภายนอกบริษัท ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อเป้าหมายและผลการปฏิบัติงานของบริษัทในอัน ที่จะทำให้บริษัทไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย ตามวิสัยทัศน์และพันธกิจของบริษัทตามที่ได้ตั้งไว้

2. การประเมินความเสี่ยง

การประมาณค่าโอกาสที่จะเกิดขึ้นของความเสี่ยงที่ได้ระบุขึ้นมาจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ และผลกระทบที่เกิดต่อบริษัทหากความเสี่ยงนั้นได้เกิดขึ้น เพื่อประเมินว่าขนาดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นนั้นมีความรุนแรงอยู่ในระดับใด โดยประเมินอ้างอิงตามเกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยงของบริษัท

3. การตอบสนองความเสี่ยง

พิจารณาแนวทางตอบสนองความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงที่ได้ทำการประเมิน ให้สอดคล้องระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้สูงสุด (Risk Tolerance) ของบริษัท โดยเปรียบเทียบต้นทุนและผลประโยชน์ที่ได้รับจากแนวทางตอบสนองความเสี่ยง

4. การกำหนดกิจกรรมควบคุม

พิจารณาความเหมาะสมและเพียงพอของกิจกรรมควบคุมความเสี่ยงที่มีการปฏิบัติอยู่เดิม รวมถึงการกำหนดกิจกรรมควบคุมความเสี่ยงใหม่ เพื่อให้ระดับความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

5. การติดตามและรายงาน

เพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มของความเสี่ยง โดยติดตามจากดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator) รวมถึงติดตามผลการดำเนินงานในการบริหารความเสี่ยงว่ามีความเหมาะสมและสามารถควบคุมความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการบริษัทอย่างต่อเนื่อง

3.1.3 ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

กำหนดระดับความเสี่ยงที่บริษัทสามารถยอมรับได้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของบริษัท โดยบริษัทได้กำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อใช้เป็นเป้าหมายในการบริหารจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของพนักงานของบริษัท โดยการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยงของฝ่ายงานเจ้าของความเสี่ยง จะกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ตามหน้าที่การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปตามกรอบการบริหารความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยง โดยการปฏิบัติงานภายใต้ระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9001 ได้มีการระบุระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) ของแต่ละหน้าที่งานที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายในระบบขั้นตอนการปฏิบัติงานคุณภาพ (Quality Procedures : QP) เพื่อเป็นเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยงของเจ้าของความเสี่ยงที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน

3.1.4 ดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator)

คือ ข้อมูลที่ใช้ติดตามแนวโน้มของความเสี่ยง เพื่อใช้เป็นมาตรวัด (Measure) หรือจุดเตือนภัย (Trigger point) ของสถานะหรือแนวโน้มความเสี่ยงในแต่ละช่วงเวลา รวมทั้งใช้ในการประเมินความมีประสิทธิภาพของแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อติดตามปรับปรุง พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง โดยดัชนีชี้วัดความเสี่ยงอาจกำหนดข้อมูลที่สามารถใช้เป็นตัวชี้วัดความเสี่ยงล่วงหน้า (Leading Indicator) หรือดัชนีที่ใช้ชี้วัดภายหลังที่เกิดความเสี่ยงแล้ว (Lagging Indicator) ซึ่งฝ่ายงานเจ้าของความ

เสี่ยง จะกำหนดดัชนีชี้วัดความเสี่ยง จากข้อมูลสถิติที่มีความสัมพันธ์ต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องโดยการปฏิบัติงานภายใต้ระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9001 ได้มีการระบุดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator) ของแต่ละฟังก์ชันงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ภายในระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติงานคุณภาพ (Quality Procedures : QP) เพื่อให้เจ้าของความเสี่ยงที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน สามารถติดตาม รายงาน สถานะและแนวโน้มความเสี่ยง และบริหารจัดการความเสี่ยงอยู่ในระดับความเสี่ยงที่บริษัทยอมรับได้ (Risk Appetite)

3.2 การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (Asset Liability Management : ALM)

บริษัทมีการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน เพื่อการจัดการความเสี่ยงทางการเงินในการบริหารสินทรัพย์ อันได้แก่ ความเสี่ยงด้านการประมาณการหนี้สินค่าสินไหมทดแทนตลาดเคลื่อนไหว ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของตราสารทุน ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง เพื่อรองรับการจ่ายชำระหนี้สินสำหรับการดำเนินธุรกิจ

ทั้งนี้ บริษัทได้กำหนดกลยุทธ์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินที่เน้นไปทางการรักษาสภาพคล่องทางการเงินเพื่อให้เพียงพอที่จะจ่ายชำระหนี้สินตามกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งเป็นสิ่งที่บริษัทนำมาใช้ในการพิจารณาตัดสินใจในการลงทุน บริษัทมีการประมาณการกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายอย่างสม่ำเสมอและจัดสรรเงินลงทุนที่เน้นลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ และหากในกรณีมีความจำเป็นสามารถแปรสภาพคล่องเป็นเงินสดได้ตามสถานการณ์ โดยฝ่ายจัดการด้านการลงทุน จะเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกหลักทรัพย์ (เงินประจำ ตราสารหนี้ภาครัฐ/เอกชน กองทุนรวม) จากผู้ค้าหลักทรัพย์ (ธนาคาร ,บล.,บลจ.) โดยวิเคราะห์ถึงอัตราผลตอบแทน และความเสี่ยงภายใต้ข้อจำกัด ขอบเขตและสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภท เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการลงทุนเพื่อพิจารณา เช่น การลงทุนในเงินฝากธนาคารและตราสารหนี้ที่มีอายุวันครบกำหนดและอัตราผลตอบแทนที่เหมาะสมเพื่อให้มีกระแสเงินสดรับที่สอดคล้องกับกระแสเงินสดจ่ายที่ประมาณการไว้ เป็นต้น

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี 2564		ปี 2563	
	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน
สินทรัพย์ลงทุน (Total Investment Assets)	11,068	11,075	11,113	11,087
สินทรัพย์สภาพคล่อง (Total Liquid Assets)	10,995	11,002	11,050	11,075
หนี้สินรวม	4,903	5,273	4,704	5,048
หนี้สินตามสัญญาประกันภัย	3,912	4,282	3,580	3,923

- หมายเหตุ** - ราคาบัญชี หมายถึง สินทรัพย์และหนี้สิน ที่ประเมินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- ราคาประเมิน หมายถึง สินทรัพย์และหนี้สินที่ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการกำกับความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัย และเพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทมีความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยได้อย่างครบถ้วนแก่ผู้เอาประกันภัย

4. ความเสี่ยงจากการรับประกันภัยที่สามารถคาดการณ์ได้และมีนัยสำคัญอันอาจมีผลกระทบต่อฐานะการเงินของบริษัท การบริหารจัดการประกันภัยต่อ ความเชื่อมโยงของเงินกองทุนและความเสี่ยงจากการรับประกันภัย และการกระจุกตัวจากการรับประกันภัย

เนื่องจากบริษัทดำเนินการรับประกันภัยรถจักรยานยนต์และจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งอัตราเบี้ยประกันภัยเป็นไปตามที่นายทะเบียนกำหนด แต่อัตราการจ่ายค่าสินไหมทดแทนของบริษัทนั้น เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของระดับความถี่ ความรุนแรง การจัดสรรสำรองเบี้ยประกันภัยและสำรองค่าสินไหมทดแทน ซึ่งมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเกินกว่าอัตราเบี้ยประกันภัยรับ ดังนั้น เพื่อเป็นการควบคุมความเสี่ยงดังกล่าวที่เกิดขึ้น บริษัทได้พิจารณา ติดตาม เฝ้าระวัง ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัท ดังนี้

ด้านรับประกันภัย บริษัทมีการกำหนดนโยบาย ยอดขาย ขั้นตอนการขาย และกระบวนการติดตามเบี้ยประกันภัย ค้างรับอย่างใกล้ชิด รวมทั้ง มีการเปรียบเทียบอัตราส่วนในการรับประกันภัยและสินไหมทดแทนของบริษัทกับอัตราส่วนตามมาตรฐานธุรกิจประกันภัย เป็นประจำทุกเดือน เพื่อนำมาวิเคราะห์และแก้ไขให้ทันต่อสถานการณ์ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อบริษัทได้

ด้านการจัดการสินไหมและการสำรองค่าสินไหมทดแทน บริษัทได้กำหนดนโยบายการจัดการสินไหมทดแทน โดยให้มีการกำกับ ดูแล และติดตามสถานะความถี่ ความรุนแรงที่เกิดขึ้น และสถานะของการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ปรับปรุงมาตรฐานการจัดการสินไหมให้มีความรัดกุม เป็นธรรมและคล่องตัว รวมทั้งมีการวิเคราะห์ความเพียงพอของอัตราเงินสมทบและเงินสำรองค่าสินไหมทดแทนให้มีความเหมาะสมและเพียงพอเพื่อรองรับอัตราการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่จะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลประกอบการและเงินกองทุนของบริษัท

ทั้งนี้บริษัทได้มีการจัดการควบคุมการดำรงเงินกองทุนให้เป็นไปตามหลัก Risk Based Capital (RBC) อย่างสม่ำเสมอโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยของบริษัท เพื่อให้มั่นใจว่าเงินกองทุนมีความเพียงพอกับความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยที่เกิดขึ้น

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ไม่มีการรับประกันภัยต่อ

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	จำนวน
สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากบริษัทประกันภัยต่อ	-
เงินค้างรับจากการประกันภัยต่อ	-
เงินวางไว้จากการประกันภัยต่อ	-

5. มูลค่า วิธีการ และสมมติฐานในการประเมินหนี้สินจากสัญญาประกันภัย

ข้อสมมติ ที่ใช้ในการวัดมูลค่าสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากสัญญาประกันภัย เป็นดังนี้

(ก) ข้อสมมติเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่สำคัญ

- ค่าสินไหมทดแทนเฉลี่ย บริษัทได้ใช้ข้อสมมติค่าสินไหมทดแทนเฉลี่ยในการประมาณการค่าสินไหมทดแทนและคำนวณสำรองค่าสินไหมทดแทน ซึ่งข้อสมมติค่าสินไหมทดแทนเฉลี่ยนี้กำหนดโดยอ้างอิงจากค่าสินไหมทดแทนเฉลี่ยในอดีตของบริษัท อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ทดสอบความเพียงพอของสำรองค่าสินไหมทดแทนโดยใช้ตารางพัฒนาการสินไหมทดแทน และพบว่า สำรองค่าสินไหมทดแทนของบริษัทมีเพียงพอที่จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่จะเกิดในอนาคตจากสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นก่อนวันที่รายงาน
- อัตราส่วนสินไหมทดแทนสมบูรณ์ที่คาดการณ์ ข้อสมมติอัตราส่วนสินไหมทดแทนสมบูรณ์ที่คาดการณ์ใช้เพื่อคำนวณสำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุด เนื่องจาก บริษัทคาดการณ์ว่าค่าสินไหมทดแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะมีค่ามากกว่าสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ บริษัทจึงปรับเพิ่มสำรองเบี้ยประกันภัยโดยอ้างอิงจากสำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุด ข้อสมมติอัตราส่วนสินไหมทดแทนสมบูรณ์ที่คาดการณ์นี้กำหนดโดยอ้างอิงจากอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนสมบูรณ์ปีล่าสุดของบริษัท

(ข) ข้อสมมติเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่สำคัญ

ค่าใช้จ่ายในการจัดการสินไหมทดแทนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ ใช้ในการคำนวณสำรองค่าสินไหมทดแทน และสำรองเบี้ยประกันภัย ข้อสมมตินี้กำหนดโดยอ้างอิงจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายสินไหมทดแทนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ที่เกิดขึ้นจริงในอดีตของบริษัท

การจัดประเภทสัญญาประกันภัย บริษัท จัดประเภทของสัญญาประกันภัยโดยการพิจารณาลักษณะของสัญญาประกันภัยโดยสัญญาประกันภัยคือสัญญาซึ่งผู้รับประกันภัย รับ ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย ที่มีนัยสำคัญจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้เอาประกันภัย) โดยตกลงจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่ระบุไว้ (เหตุการณ์ที่เอาประกันภัย) เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้เอาประกันภัย ในการพิจารณาว่ามีการรับความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยที่มีนัยสำคัญหรือไม่นั้นจะพิจารณาจากจำนวนผลประโยชน์ที่จะต้องจ่ายกรณีที่มี สถานการณ์ที่รับประกันภัยเกิดขึ้นกับภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายตามสัญญาหากไม่มีสถานการณ์ที่รับประกันภัยเกิดขึ้น ซึ่งหากไม่เข้าใจเช่นนี้ ดังกล่าวข้างต้น บริษัทจะจัดประเภทสัญญาประกันภัยดังกล่าวเป็นสัญญาการลงทุน ซึ่งสัญญาการลงทุนคือสัญญาที่มีรูปแบบทางกฎหมาย เป็นสัญญาประกันภัยและทำให้ผู้รับประกันภัย มีความเสี่ยงทางการเงินแต่ไม่ได้ทำให้ผู้รับประกันภัยมีความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยที่สำคัญ บริษัท จัดประเภทของสัญญาโดยประเมินความสำคัญของความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยเป็นรายสัญญา หากสัญญาใดจัดประเภทเป็น สัญญาประกันภัยแล้ว จะยังคงเป็นสัญญาประกันภัยตลอดไปจนกว่าสิทธิและภาระผูกพันทั้งหมดถูกทำให้สิ้นสุดหรือสิ้นผลบังคับ หากสัญญาใด เคยจัดประเภทเป็นสัญญาการลงทุน เมื่อวันเริ่มต้นสัญญา จะถูกจัดประเภทเป็นสัญญาประกันภัยในเวลาต่อมา หากพบว่าบริษัทรับความเสี่ยง ด้านการรับประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากการทำสัญญาดังกล่าว

หนี้สินจากสัญญาประกันภัย ประกอบด้วยสำรองค่าสินไหมทดแทน ค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายและสำรองเบี้ยประกันภัย

(ก) สำรองค่าสินไหมทดแทนและค่าสินไหมทดแทนค้างจ่าย ค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายบันทึกตามจำนวนที่จะจ่ายจริง ส่วนสำรองค่าสินไหมทดแทนจะบันทึกเมื่อได้รับการแจ้งค่าเรียกร้องค่าเสียหาย จากผู้เอาประกันภัยตามจำนวนที่ผู้เอาประกันภัยแจ้ง และโดยการประมาณการของฝ่ายบริหาร มูลค่าประมาณการสินไหมทดแทนสูงสุด จะไม่เกินทุนประกันของกรมธรรม์ที่เกี่ยวข้อง ประมาณการสำรองสินไหมทดแทนคำนวณโดยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยคำนวณจากประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหม ทดแทนที่คาดว่าจะจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยในอนาคตสำหรับความสูญเสียที่เกิดขึ้นแล้วก่อนหรือ ณ วันที่ในรอบระยะเวลารายงาน ทั้ง จาการายการความสูญเสียที่บริษัทได้รับรายงานแล้วและยังไม่ได้รับรายงาน และรวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน และ หักมูลค่าซากและการรับคืนอื่นๆ ผลต่างของประมาณการสำรองสินไหมทดแทนที่คำนวณได้สูงกว่าค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรู้ไปแล้วใน บัญชี จะรับรู้เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้มีการรายงานให้บริษัท ทราบ (Incurred but not reported claims: IBNR)

(ข) สำรองเบี้ยประกันภัย สำรองเบี้ยประกันภัยประกอบด้วย สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ และสำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุด

- (1) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ บริษัทคำนวณจากเบี้ยประกันภัยรับโดยวิธีเฉลี่ยรายวันตามอายุกรมธรรม์ (วิธีเศษหนึ่งส่วนสามร้อยหกสิบห้า)
- (2) สำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุด สำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุด เป็นจำนวนเงินที่บริษัทจัดสำรองไว้เพื่อชดเชยค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตสำหรับการประกันภัยที่ยังมีผลบังคับอยู่ ซึ่งคำนวณโดยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย บริษัท ใช้การประมาณ การที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะเวลาเอาประกันที่เหลืออยู่ โดยอ้างอิงจากข้อมูลในอดีต ทุกวันสิ้นรอบระยะรายงาน บริษัทจะเปรียบเทียบมูลค่าของสำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดกับสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็น รายได้หากมูลค่าของสำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดสูงกว่าสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้บริษัทจะรับรู้ส่วนต่างและแสดง รายการสำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดในงบการเงิน

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ปี 2564		ปี 2563	
	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน
หนี้สินจากสัญญาประกันภัย				
- สำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุด (Unexpired Risk Reserve)	2,850	3,135	2,865	3,151
- สำรองค่าสินไหมทดแทน (Claim liabilities)	1,062	1,147	715	772

หมายเหตุ

- ราคาบัญชี หมายถึง มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ที่ประเมินตามมาตรฐานการบัญชี มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้นักลงทุนผู้วิเคราะห์ทางการเงินเข้าใจถึงมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของหนี้สินจากสัญญาประกันภัยที่เป็นที่ยอมรับตามหลักการทางบัญชีในประเทศไทย ซึ่งมูลค่าดังกล่าวจะต้องผ่านการรับรองจากผู้สอบบัญชีอนุญาตแล้ว
- ราคาประเมิน หมายถึง มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ที่ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการกำกับความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยและเพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยได้อย่างครบถ้วนแก่ผู้เอาประกันภัยซึ่งจะต้องประเมินโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการยอมรับ สมมติฐานที่ใช้ในการประเมินจะต้องสอดคล้องกับประสบการณ์จริงหรือในกรณีที่บริษัทมีข้อมูลไม่เพียงพออาจอ้างอิงจากประสบการณ์ของอุตสาหกรรมและปรับให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของพอร์ตการรับประกันภัยของบริษัทนั้น นอกจากนี้ มูลค่าสำรองประกันภัยดังกล่าวจะต้องรวมถึงค่าเผื่อความผันผวน (Provision of Adverse Deviation : PAD) ซึ่งให้เป็นไปตามที่สำนักงาน คปภ. กำหนด

ข้อสังเกต ในบางช่วงเวลาของการรายงานทางการเงิน มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัยอาจมีความแตกต่างระหว่างราคาบัญชีและราคาประเมินของ อย่างมีนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากวัตถุประสงค์และวิธีการที่แตกต่างกันในการประเมินตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ผู้ที่นำข้อมูลไปใช้ควรศึกษาและทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์แนวทางการประเมินราคาหนี้สินจากสัญญาประกันภัยทั้งสองให้ถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจ

6. การลงทุนของบริษัท

นโยบายการลงทุน

การบริหารเงินของบริษัทโดยมุ่งเน้นและให้ความสำคัญในเรื่องของความสมดุลระหว่าง "ความปลอดภัย ของเงินต้น (Preservation of Capital)" กับ "ผลตอบแทนจากการลงทุน" ภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งส่งผลให้มีกระบวนการในการตัดสินใจลงทุนที่มีความรอบคอบ มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่างๆ ควบคู่ไปกับการพิจารณาถึงผลตอบแทนจากการลงทุนที่คุ้มค่าเหมาะสมและมีกระบวนการติดตามประเมินสถานการณ์การลงทุนของตลาดการลงทุนอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามกรอบนโยบายการลงทุนอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้มั่นใจว่า สินทรัพย์ลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุด ภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้
3. เพื่อให้มั่นใจว่า ฝ่ายจัดการได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบ หลักเกณฑ์ ประกาศของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

กระบวนการการลงทุนของบริษัท

ฝ่ายจัดการด้านการลงทุน จะเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกหลักทรัพย์ (เงินประจำ ตราสารหนี้ภาครัฐ/เอกชน กองทุนรวม) จากผู้ค้าหลักทรัพย์ (ธนาคาร, บล., บลจ.) โดยวิเคราะห์ถึงอัตราผลตอบแทน และความเสี่ยง ภายใต้ข้อจำกัด ขอบเขตและสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภท เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการลงทุนเพื่อพิจารณา เมื่อได้รับการอนุมัติแล้ว ฝ่ายจัดการจะส่งคำสั่งให้ผู้รับฝากทรัพย์สิน ดำเนินการลงทุน และเก็บรักษาหลักทรัพย์ไว้เป็นทรัพย์สินหนุนหลัง ซึ่งทุกเดือน ฝ่ายจัดการลงทุน จะทำการสอบทานมูลค่าหลักทรัพย์คงเหลือกับผู้รับฝากทรัพย์สิน ให้ถูกต้องและครบถ้วน ก่อนนำส่งรายงานทรัพย์สินหนุนหลังให้แก่ฝ่ายทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย(คปภ.)

นโยบายการบัญชีที่สำคัญของสินทรัพย์ลงทุนบริษัท

- (ก) เงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อค้าแสดงตามมูลค่ายุติธรรม การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหลักทรัพย์บันทึกในส่วนของกำไรหรือขาดทุน เงินลงทุนจัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อค้าเมื่อ มีวัตถุประสงค์หลักที่จะขายในอนาคตอันใกล้
- (ข) เงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อขายแสดงตามมูลค่ายุติธรรม การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหลักทรัพย์ดังกล่าวบันทึกในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และจะบันทึกในส่วนของกำไรหรือขาดทุนเมื่อได้จำหน่ายหลักทรัพย์นั้นออกไป
- (ค) เงินลงทุนในตราสารหนี้ที่จะครบกำหนดชำระในหนึ่งปี รวมทั้งที่จะถือจนครบกำหนดแสดงมูลค่าตามวิธีราคาทุนตัดจำหน่าย บริษัทตัดบัญชีส่วนเกิน/รับรู้ส่วนต่ำกว่ามูลค่าตราสารหนี้ตามอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ซึ่งจำนวนที่ตัดจำหน่าย/รับรู้นี้จะแสดงเป็นรายการปรับกับดอกเบี้ยรับ ตราสารหนี้จัดเป็นประเภทที่จะถือจนครบกำหนดเมื่อบริษัทมีความตั้งใจแน่วแน่และมีความสามารถที่จะถือไว้จนครบกำหนดได้ถาวร
- (ง) เงินลงทุนในบริษัทย่อยที่แสดงอยู่ในงบการเงินเฉพาะกิจการแสดงมูลค่าตามวิธีราคาทุน

มูลค่ายุติธรรมของหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดคำนวณจากราคาเสนอซื้อหลังสุด ณ สิ้นวันทำการสุดท้ายของปีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนมูลค่ายุติธรรมของตราสารหนี้คำนวณโดยใช้อัตราผลตอบแทนหรือราคาที่ประกาศโดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย มูลค่ายุติธรรมของหน่วยลงทุนคำนวณจากมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของหน่วยลงทุน

บริษัทใช้วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการคำนวณต้นทุนของเงินลงทุน

ในกรณีที่มีการโอนเปลี่ยนประเภทเงินลงทุนจากประเภทหนึ่งไปเป็นอีกประเภทหนึ่ง บริษัทจะปรับมูลค่าของเงินลงทุนดังกล่าวใหม่โดยใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนเปลี่ยนประเภทเงินลงทุน ผลแตกต่างระหว่างราคาตามบัญชีและมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนจะบันทึกในส่วนกำไรหรือขาดทุนหรือแสดงเป็นองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้นแล้วแต่ประเภทของเงินลงทุนที่มีการโอนเปลี่ยน เมื่อมีการจำหน่ายเงินลงทุน ผลต่างระหว่างสิ่งตอบแทนสุทธิที่ได้รับกับมูลค่าตามบัญชีของเงินลงทุนจะถูกบันทึกในส่วนกำไรหรือขาดทุน

ความเสี่ยงทางการเงิน

(ก) ความเสี่ยงด้านเครดิต

ความเสี่ยงด้านเครดิต คือ ความเสี่ยงที่บริษัทอาจได้รับความเสียหายอันสืบเนื่องมาจากคู่สัญญาของบริษัท จะไม่สามารถปฏิบัติตามภาระผูกพันที่ระบุไว้ในเครื่องมือทางการเงินได้ ความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องกับเบี้ยประกันภัยค้ำรับ เงินให้กู้ยืม เงินสมทบค้ำรับ บริษัทบริหารความเสี่ยงโดยกำหนดนโยบายและวิธีการในการควบคุมวงเงินสินเชื่อ เงินให้กู้ยืม ซึ่งทั้งหมดเป็นการให้กู้ยืมแก่พนักงานของบริษัท และติดตามยอดที่ค้างชำระอย่างใกล้ชิด สำหรับความเสี่ยงเกี่ยวกับการกระจุกตัวของสินเชื่อซึ่งเกิดจากเบี้ยประกันภัยค้ำรับไม่มีสาระสำคัญเนื่องจากผู้เอาประกันภัยของบริษัทกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันและภูมิภาคต่างๆ ในประเทศไทย

ความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตราสารหนี้ บริษัทบริหารความเสี่ยงโดยมีนโยบายการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และตราสารหนี้เอกชนของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีฐานะการเงินมั่นคงและมีอันดับความน่าเชื่อถือสูง

ดังนั้น บริษัทจึงไม่คาดว่าจะได้รับความเสียหายที่เป็นสาระสำคัญจากความเสี่ยงด้านเครดิต จำนวนเงินสูงสุดที่บริษัทอาจต้องสูญเสียจากการให้เครดิตคือมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ดังกล่าวหักด้วยค่าเผื่อหนี้จะสูญ/ค่าเผื่อการด้อยค่าตามที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน

(ข) ความเสี่ยงด้านการตลาด

ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด หมายถึง ความเสี่ยงที่บริษัทอาจได้รับความเสียหายอันสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนและราคาของหลักทรัพย์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินของบริษัท เนื่องจากบริษัทไม่มีสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ดังนั้น ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาดจึงมีเพียงความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยและความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์เท่านั้น

(1) ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย

ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยคือ ความเสี่ยงที่มูลค่าของเครื่องมือทางการเงินจะเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในตลาด

บริษัทบริหารความเสี่ยงโดยกำหนดนโยบายการลงทุน และแผนธุรกิจประจำปี เพื่อให้สามารถป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผนและเป้าหมายที่วางไว้

(2) ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์

ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของตราสารทุน คือความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของตราสารทุน ซึ่งอาจทำให้เกิดความผันผวนต่อรายได้หรือมูลค่าของสินทรัพย์ทางการเงิน

บริษัทบริหารความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ โดยกำหนดสัดส่วนการลงทุนแต่ละประเภทของเงินลงทุนไม่เกินสัดส่วนที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนดและจะเลือกลงทุนในตราสารทุนที่ผู้ออกมีฐานะการเงินที่แข็งแกร่งมีความสามารถในการทำกำไร มีศักยภาพในการเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

วิธีการกำหนดมูลค่ายุติธรรมขึ้นอยู่กับลักษณะของเครื่องมือทางการเงิน โดยบริษัทใช้วิธีการและข้อสมมติฐานในการประมาณมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินดังนี้

- (ก) สินทรัพย์ทางการเงินที่จะครบกำหนดในระยะเวลาอันสั้น ได้แก่ เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน แสดงมูลค่ายุติธรรมโดยประมาณตามมูลค่าบัญชีที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน
- (ข) เงินลงทุนในตราสารทุน ซึ่งเป็นหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดคำนวณมูลค่ายุติธรรมจากราคาเสนอซื้อหลังสุด ณ วันสิ้นทำการสุดท้ายของปี เงินลงทุนในหน่วยลงทุนที่มีใช้หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดคำนวณจากมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของหน่วยลงทุนที่ประกาศโดยผู้จัดการกองทุนและมูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุนในตราสารทุนที่ไม่อยู่ในความต้องการของตลาด คำนวณโดยใช้เทคนิคการคิดลดกระแสเงินสดในอนาคตตามทฤษฎีในการประเมินมูลค่าหรือมูลค่าตามบัญชี (Book value)
- (ค) เงินลงทุนในตราสารหนี้แสดงมูลค่ายุติธรรมตามราคาตลาด หรือคำนวณโดยใช้อัตราผลตอบแทนที่ประกาศโดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย
- (ง) มูลค่ายุติธรรมของเงินให้กู้ยืมที่ใช้อัตราดอกเบี้ยแบบคงที่ ประมาณโดยใช้วิธีการหาส่วนลดกระแสเงินสดโดยใช้อัตราดอกเบี้ยปัจจุบัน

ทั้งนี้สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณมีรายละเอียดดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

ประเภท สินทรัพย์ลงทุน	มูลค่า ณ วันที่ 31 ธันวาคม			
	ปี 2564		ปี 2563	
	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน
เงินฝากสถาบันการเงินและ บัตรเงินฝากสถาบันการเงิน	8,801	8,804	8,852	8,855
ตราสารหนี้ (พันธบัตร, หุ้นกู้, ตัว สัญญาใช้เงิน, ตัวแลกเงิน, หุ้นกู้ แปลงสภาพ และสลากออม ทรัพย์)	829	833	1,014	1,035
ตราสารทุน (ไม่รวมเงินลงทุนใน บริษัทย่อยและบริษัทร่วม)	756	756	741	741
หน่วยลงทุน	131	131	110	110
เงินให้กู้ยืม, เงินให้เช่าซื้อรถ และ ให้เช่าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่ง	11	11	13	13
ใบสำคัญแสดงสิทธิการซื้อหุ้น หุ้นกู้ หน่วยลงทุน	-	-	-	-
ตราสารอนุพันธ์	-	-	-	-
เงินลงทุนอื่น	-	-	-	-
รวมสินทรัพย์ลงทุน	10,528	10,535	10,730	10,754

หมายเหตุ - ราคาบัญชี หมายถึง สินทรัพย์และหนี้สิน ที่ประเมินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
 - ราคาประเมิน หมายถึง สินทรัพย์และหนี้สินที่ประเมิน ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการ
 ประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย เพื่อ
 วัตถุประสงค์หลักในการกำกับความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยและเพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทมี
 ความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยได้อย่างครบถ้วนแก่ผู้เอาประกันภัย

7. ผลการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย รวมถึงผลการวิเคราะห์และอัตราส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

บริษัท ขอแจ้งผลการดำเนินงานสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2564 ซึ่งมีกำไรสุทธิ (งบเฉพาะกิจการ) ลดลงจากงวดเดียวกันของปี 2563 เป็นจำนวนเงิน 197 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 84.23 ตามรายละเอียดปรากฏดังนี้

งบกำไรขาดทุนเปรียบเทียบ

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2564 และ 2563

			(หน่วย: ล้านบาท)	
	งบการเงินเฉพาะกิจการ		เพิ่ม(ลด)จากปีก่อน	
	ปี 2564	ปี 2563	บาท	%
เบี้ยประกันภัยรับ	4,535	4,569	-34	(1%)
บวก(หัก): สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้	13	(27)	40	148%
เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้สุทธิ	4,548	4,542	6	0%
รายได้ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ	4	3	1	33%
รายได้จากการลงทุนสุทธิ	136	184	(48)	(26%)
รายได้เงินสมทบ	1,730	1,727	3	0%
ผลกำไรจากเงินลงทุน	138	(90)	228	(253%)
ผลกำไร (ขาดทุน) จากการปรับมูลค่ายุติธรรม	21	45	(24)	(53%)
รายได้อื่น	3	2	1	50%
รวมรายได้	6,580	6,413	167	3%
ค่าใช้จ่าย				
สำรองการเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดเพิ่มขึ้น(ลดลง)	(1)	8	-9	(113%)
ค่าสินไหมทดแทน	5,435	4,999	436	9%
ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ	129	132	-3	(2%)
ค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยอื่น	170	166	4	2%
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	802	811	(9)	(1%)
ต้นทุนทางการเงิน	1	2	(1)	(50%)
ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	0	1	(1)	(100%)
รวมค่าใช้จ่าย	6,536	6,119	417	7%
กำไร (ขาดทุน) ก่อนภาษีเงินได้	44	294	(250)	(85%)
รายได้(ค่าใช้จ่าย) ภาษีเงินได้	(7)	(60)	53	88%
กำไร (ขาดทุน) สำหรับงวด	37	234	(197)	(84%)

ทั้งนี้สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณมีรายละเอียด ดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	2564	2563
เบี้ยประกันภัยรับรวม	4,535	4,569
เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้ (สุทธิ)	4,548	4,542
รายได้จากการลงทุน และรายได้อื่น	139	184
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	37	234

อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญ (ร้อยละ)

อัตราส่วน	2564	2563
อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio)	119.48%	110.05%
อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจกันภัย (Expense Ratio)	24.23%	24.43%
อัตราส่วนรวม (Combined Ratio)	143.72%	134.47%
อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity ratio)	1,041.33%	1,556.03%
อัตราส่วนผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (Return on equity)	0.52%	3.33%

8. ความเพียงพอของเงินกองทุน

ความเพียงพอของเงินกองทุนในปัจจุบันบริษัท เงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย อยู่ที่ 729% ซึ่งสูงกว่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนดไว้ เป็นผลมาจาก

1.1 นโยบาย

คณะกรรมการและผู้บริหารระดับสูงของบริษัทมีความรู้ความเข้าใจที่ดีและตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยงและความเพียงพอของเงินกองทุน โดยนำนโยบายในการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการ (Enterprise risk management) มาใช้กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้บริษัทมั่นใจว่า จะมีเงินกองทุนที่เหมาะสมและเพียงพอในการรองรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น ทั้งนี้การบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ในการบริหารจัดการธุรกิจที่ทำให้บริษัทสามารถระบุแหล่งที่มาของความเสี่ยงประเมินความเสี่ยง ดำเนินมาตรการในการตอบสนองความเสี่ยง และติดตามความเสี่ยง ซึ่งการบริหารความเสี่ยงจะมีส่วนช่วยให้ บริษัทสามารถปฏิบัติตามพันธะสัญญาที่มีต่อผู้เอาประกันภัยได้อย่างครบถ้วนในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งส่งผลให้บริษัทมีความมั่นคงและมีกำไรอย่างยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์

การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง เป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งในการประกอบธุรกิจประกันภัย โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้คือ

- เพื่อให้บริษัทประกอบธุรกิจประกันภัยดำเนินไปอย่างมั่นคง มีประสิทธิภาพ และ เที่ยงธรรม เพื่อประโยชน์ของผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัย
- เพื่อให้มั่นใจว่า บริษัทมีการดำรงเงินกองทุนเพียงพอ ในการรองรับความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจตามลักษณะขนาด และความซับซ้อนที่แตกต่างกันของบริษัท รวมถึงสามารถรองรับความเสียหายที่อาจสูงกว่าที่บริษัทได้คาดการณ์ไว้เพื่อให้บริษัทประกันภัยสามารถปฏิบัติตามพันธสัญญาที่มีต่อผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยได้อย่างครบถ้วน
- เพื่อให้มั่นใจว่า เงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงไว้นั้น อยู่ในระดับที่สร้างความเชื่อมั่นได้ว่าเพียงพอที่จะทำให้การประกอบธุรกิจเป็นไปอย่างมั่นคง ไม่ว่าในสถานการณ์ปกติหรือสถานการณ์ที่อาจเบี่ยงเบนจากภาวะปกติ

1.3 กระบวนการจัดการเงินกองทุน

ประเภทของความเสี่ยง	การจัดการเงินกองทุน
ด้านหนี้สิน พิจารณาจากเงินสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ (UPR) และเงินสำรองค่าสินไหมทดแทน (Loss Reserve) 1.เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการประกันภัย	- มีการจำหน่ายกรมธรรม์ต้องให้เพียงพอกับประกันภัยที่ทำให้บริษัทมีโอกาสต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนในจำนวนความคุ้มครองที่สูงขึ้น และรองรับสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ที่เพิ่ม จากการขายกรมธรรม์ประกันภัยที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีเพื่อหาจำนวนเบี้ยประกันภัยที่จะขายให้เหมาะสม
ด้านสินทรัพย์ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน 1. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด	- การลงทุนในตราสารทุน ที่มีราคาซื้อขายมีความผันผวนไม่สูง และมีการซื้อทรัพย์สินเพื่อเป็นที่ทำการ - การลงทุนในการลงทุนในตราสารหนี้ การให้กู้ยืมและการฝากเงิน กับสถาบันที่มีระดับความน่าเชื่อถือ - การไม่มียอดเบี้ยประกันภัยค้างรับที่เกินกำหนด
2. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต	- ลงทุนในตราสารที่ออกโดยสถาบันหรือบริษัทใดๆ ตามอัตราที่สำนักงาน คปภ. กำหนด - มีอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงานตามอัตราที่สำนักงาน คปภ.กำหนด
3. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว	

1.4 การประเมินความเพียงพอของเงินกองทุน

บริษัทมีการประเมินสินทรัพย์ และหนี้สินตามหลักมูลค่ายุติธรรมในการประเมินความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง ทำให้เห็นภาพของฐานะทางการเงินที่แท้จริงของบริษัท ดังนั้นในการประเมินสินทรัพย์และหนี้สิน บริษัทมีการยึดหลักมูลค่ายุติธรรม (Fair Value Approach) ซึ่งทำให้การประเมินมูลค่าสินทรัพย์ของบริษัทต้องใช้ราคาตลาด (Market Value) ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าสามารถสะท้อนมูลค่ายุติธรรมตามหลักการสากล และสามารถวัดฐานะทางการเงินที่แท้จริงของบริษัทได้

ส่วนการประเมินมูลค่าหนี้สินเงินสำรองตามหลักการมูลค่ายุติธรรมนั้นจะใช้วิธีประมาณค่าที่ดีที่สุด (Best Estimate) ตามหลักการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยกำหนดให้เงินสำรองจำเป็นต้องรวมค่าเผื่อความผันผวน (Provision for Adverse Deviation: PAD) ไว้อีกส่วนหนึ่งเพิ่มขึ้นเพื่อการเบี่ยงเบนใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นและทำให้เงินสำรองในส่วนที่เป็น Best Estimate ไม่เพียงพอ

การวัดความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy) นั้นบริษัทประเมินโดยการเปรียบเทียบเงินกองทุนที่บริษัทถือครองอยู่ทั้งหมด หรือเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด (Total Capital Available: TCA) กับเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (Total Capital Required: TCR) ซึ่งสามารถเขียนในรูปสมการได้ดังนี้

$$\text{อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน} = \frac{\text{เงินกองทุนที่บริษัทถือครองทั้งหมด (TCA)}^1 \times 100}{\text{เงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (TCR)}^2}$$

(Capital Adequacy Ratio)

เงินกองทุนที่บริษัทถือครองอยู่ทั้งหมด (Total Capital Available) (TCA)¹

หมายถึง มูลค่าสินทรัพย์ส่วนที่เกินกว่าหนี้สินของบริษัท (หรือส่วนของผู้ถือหุ้น) ตามราคาประเมินสินทรัพย์และหนี้สินที่ยึดหลักราคายุติธรรม โดยเงินกองทุนที่บริษัท ถือครองดังกล่าวจะถูกแยกประเภท เป็นเงินกองทุนชั้นที่ 1 และเงินกองทุนชั้นที่ 2 ตามข้อกำหนดในประกาศ คปภ. เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันวินาศภัย ลงวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2554

เงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (Total Capital Required) (TCR)²

หมายถึง เงินกองทุนที่บริษัทดำรงไว้เพื่อรองรับความเสี่ยงที่บริษัทประสบในการดำเนินธุรกิจ (Risk Based Capital) หากบริษัทอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงก็ต้องดำรงเงินกองทุนในระดับสูงเพื่อรองรับความเสี่ยงนั้น จะพิจารณาทั้งความเสี่ยงอันเกิดจากสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทโดยความเสี่ยงที่ต้องมีเงินกองทุนมารองรับภายใต้กรอบการดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง มีดังนี้

ด้านสินทรัพย์แบ่งออกเป็น 3 ด้าน

- (1) ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk) เป็นความเสี่ยงจากการที่คู่สัญญาของบริษัทไม่สามารถปฏิบัติตามข้อ ตกลง หรือภาระผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญา ความเสี่ยงด้านเครดิตประกอบด้วย ความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารหนี้ เงินให้กู้ยืม เบี้ยประกันภัยค้ำรับ สินทรัพย์อื่น
- (2) ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk) เป็นความเสี่ยงจากความผันผวนของราคา หรือมูลค่าสินทรัพย์ของบริษัทมีอยู่ โดยปัจจัย ที่จะส่งผลกระทบต่อราคาหรือมูลค่าดังกล่าว ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในราคาตราสารทุน ราคาอสังหาริมทรัพย์ และสินทรัพย์ดำเนินงาน อัตราดอกเบี้ย และราคาหน่วยลงทุน
- (3) ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว (Concentration Risk) เป็นความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารหนี้ หรือตราสารทุนที่ออกโดยผู้ออกตราสารรายใดรายหนึ่งมากเกินไป หรือจากการให้กู้ยืมเงินแก่ลูกหนี้รายใดรายหนึ่งมากเกินไป หรือจากการถือครองอสังหาริมทรัพย์ และทรัพย์สินดำเนินงานมากเกินไป

ด้านหนี้สิน

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ทำหน้าที่การรับประกันภัยรถจักรยานยนต์ภาคบังคับ ซึ่งอัตราค่าเบี้ยประกันภัยและความคุ้มครองถูกกำหนดโดยภาครัฐ ผลจากสถิติการคำนวณของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย จะเห็นว่า การประมาณการค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริง สูงกว่า ค่าเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับ เพื่อสนองนโยบายภาครัฐ ทำให้ภาคธุรกิจประกันภัยจึงสนับสนุนให้บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ทำหน้าที่รับประกันภัยรถจักรยานยนต์ภาคบังคับแทนอุตสาหกรรมประกันวินาศภัยเป็นส่วนใหญ่ โดยที่บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะได้รับเงินสมทบจากธุรกิจประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เพื่อชดเชยผลขาดทุนดังกล่าว ซึ่งบริษัทได้บันทึกรับรู้ภาระหนี้สินให้เป็นไปตามหลักมาตรฐานบัญชีที่ถูกต้อง

ทั้งนี้ บริษัทได้ประเมิน การตั้งสำรองเบี้ยประกันภัย ว่าเพียงพอที่จะรองรับค่าสินไหมทดแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือไม่ หลังจากบริษัทตั้งสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ (Unearned Premium Reserve: UPR) แล้ว บริษัทได้จัดให้มีการวัดความเพียงพอของสำรองดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินว่าบริษัทมีสำรองเบี้ยประกันภัยเพียงพอหรือไม่ที่จะรองรับค่าสินไหมทดแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หากไม่เพียงพอ (Premium Deficiency) บริษัทจะต้องตั้งสำรองความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุด (Unexpired Risk Reserve: URR) เพิ่มเติม

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564	
	2564	2563
สินทรัพย์รวม	12,620	12,366
หนี้สินรวม	4,903	4,704
- หนี้สินจากสัญญาประกันภัย	3,912	3,580
- หนี้สินอื่น	991	1,124
ส่วนของผู้ถือหุ้น	7,717	7,662
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 เป็นส่วนของผู้ถือหุ้นต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (ร้อยละ)	774%	809%
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (ร้อยละ)	774%	809%
อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (ร้อยละ)	774%	809%
เงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด	6,971	7,051
เงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย	901	871

หมายเหตุ

- ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการกำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันวินาศภัย กำหนดให้นายทะเบียนอาจกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการกำกับดูแลบริษัทที่มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนที่ใช้ในการกำกับ (supervisory CAR) ที่กำหนดไว้ในประกาศ ฯ ได้
- รายการข้างต้นคำนวณโดยใช้มูลค่าตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย และประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการกำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันวินาศภัย

9. งบการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรอบปีปฏิทินที่ล่วงมาที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้ว

>> URL : [งบแสดงฐานะการเงินประจำปี 2564](#)